

Wernisaż wystawy "W atelier fotograficznym. Mieszkańcy Malborka oczami pierwszych fotografów"

15 września w salach Muzeum Miasta Malborka otwarto wystawę „W atelier fotograficznym. Mieszkańcy Malborka oczami pierwszych fotografów”. Jest to podróż do Malborka widzianego przez obiektyw miejscowych fotografów od II połowy XIX wieku do lat 70-tych XX wieku.

Historia fotografii to przede wszystkim historia ludzi, którzy poświęcili swe życie rozwojowi tego wyjątkowego nośnika. Dzięki wielu wynalazkom i rozwiązaniom udało się im stworzyć sposób na zatrzymanie chwili w czasie. Znakomity przyrodnik, astronom i pionier fotografii Anglik sir John Frederick Herschel (1792-1871) w 1839 roku wprowadził do języka słowo “fotografia”, czyli rysowanie światłem. On także po raz pierwszy użył określeń negatyw oraz pozytyw. Wzmianka o epokowym procesie Daguerre’a pojawiła się na terenie Prus dość szybko, już 19 stycznia 1839 roku w prasie elbląskiej, a 5 lutego w „Danziger Dampfboot”. W Malborku atelier dagerotypowe mieściło się w Zajeździe „Zum Hochmeister”, gdzie w jednym z pomieszczeń przyjmowali wędrowni fotografowie, małe atelier urządzono również w hotelu Gehrmana czy też w hotelu „König von Preussen”. Pierwsze malborskie atelier fotograficzne powstały pod koniec lat 60-tych XIX wieku. Należy tu wymienić Carla Gebethnera i Gustava Fademrechta. W latach 80-tych XIX wieku w Malborku zaczynają działać atelier Ferdinanda Petera Schwarza Emila Stutterheima. Przełom XIX i XX wieku to rozkwit fotografii malborskiej. Atelier Stutterheima przejął Karl Müller, przy Hohe Lauben nowoczesny zakład otworzył Paul Saurin, a w dawnym Zajeździe „Zum Hochmeister” przyjmował Constantin Dorn. Okres międzywojenny to rewolucja w sprzęcie fotograficznym oraz materiałach fotograficznych. Pojawienie się aparatów małoobrazkowych i błon fotograficznych sprzyjało rozwojowi zarówno fotografii profesjonalnej, jak i amatorskiej. Do najbardziej znanych fotografów, którzy działali w tym czasie w Malborku, należeli: Karl Indinger, Heinrich i Hans van der Piepen, Erich Quapp czy Paul Orlich. Budzący się do życia, po 1945 roku, Malbork potrzebował normalności. Na zgliszczach dawnego niemieckiego miasta, już w 1946 roku, pojawił się pierwszy zakład fotograficzny Władysława Hodakowskiego (ul. Mickiewicza 70). Do lat 50-tych powstało jeszcze kilka zakładów w tym Tadeusza Wiącka przy ulicy Kościuszki 6, Zbigniewa Bobińskiego przy ulicy Marchlewskiego (ob. ul. Piłsudskiego), Jana Worona przy ulicy Raszyńskiej 6 (ob. ul. Witosa), Władysława Rauchfleischa przy ulicy Kościuszki 9. Malborscy fotografowie rejestrowali odbudowujące się miasto, a także zamek. Wyniki ich pracy są świadectwem zmieniającej się historii. Oprócz oczywistej inspiracji, jaką była malborska warownia, obiektami fotografii stały się ulice miasta, burzone i wznoszone budynki, a także miejskie wydarzenia i ludzie. Z czasem fotografie wykonywali Anatol Romski, Antoni Ulatowski, Wojciech Węsierski czy Henryk Jankowski.

Wystawę można oglądać w Muzeum Miasta Malborka przy ul. Kościuszki 54 do marca 2024 roku, od wtorku do soboty w godzinach 10.00 – 16.00. Wstęp bezpłatny. Partnerami wystawy są: Die Beauftragte der Bundesregierung für Kultur und Medien, Kulturreferat für Westpreußen, Posener Land und Mittelpolen, Westpreußisches Landesmuseum in Warendorf, Archiwum Państwowe w Malborku. Wystawę sfinansowano z dotacji Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej.